



רונית אלקביץ בתמונת-פירסומת
לא הייתי הילדה הכי יפה בביתנו

נמצאת איתן כליכך בקשר, רק באירועים למוניחים, אם את משתתפת בתצוגה גדולה, או יש שלוש ימי-חזרות, שבמהלכם את מתיירת ומתקרבת, ואחר-כך אין כמעט קשר.

● **אף פעם לא עשית תצוגות קטנות?**
רק כשגרתי בחיפה. בתל-אביב אני עושה אותן רק כשהכס ממש מתרוקן.

● **אבל אילו היית עושה, יכולת להיות עשירה.**
אני מניחה שכן, אילו רציתי, יכולתי, וגם כעניי האופנה שאני מייצרת. המון בחורות רוצות שאתפור להן בגדים, אבל אני לא יכולה להרוויח מזה.

● **למה?**
אני מרגישה שזה עדיין לא הזמן. אני לא יכולה לעשות משהו שאני לא אוהבת ולא שלמה איתו. בגדים שאני תופרת, אני לובשת רק פעם אחת, או יש לי ערימות של בגדים. יכולתי לתת אותם או למכור אותם, אבל אני לא יכולה להיפרד מיצירות קטנות שלי. אני מניחה שאני אתגבר על זה. עכשיו אני יותר פתוחה ויותר נותנת, וזה דבר טוב, כי אני מתפתחת יותר.

● **את רכושנית?**
לא, רק על היצירות האלה שעוד לא השלמתי עם הפרידה מהן.

● **החורים שלך באים לתצוגות שאת משתתפת בהן?**

לפעמים. כשהייתי בחיפה הם היו קרובים, היום זה רחוק, אז הם מסתפקים בצילומים שמפיעים בעיתונים.

● **הם אוספים?**
אמא רי אוספת. בינינו, אני יודעת שהיא מאוד גאה בבת שלה, אבל כפני אחרים לא, היא אוספת את התמונות בהסתר.

● **השתתפת פעם בתצוגות של שבוע-האופנה?**
עוד לא, אני רק שנה בתל-אביב.

● **היית רוצה?**
הייתי רוצה כמו שאר התצוגות, אין לזה שום ייחוד.

(המשך בעמוד 30)

איפור, אבל לפעמים אני יכולה לא להיות מאופרת אפילו בתצוגת-אופנה. זה עניין של הרגשה.

● **המיקצוע לא מחייב אותך להיות כל הזמן מאופרת? יש דוגמניות שמתאפרות אפילו כשהן בבית.**

אולי זה לא מחייב. יש כליכך הרבה שעות שאני עם המון איפור על הפנים, שזה כיף להיות לפעמים לא מאופרת. היום, למשל, התאפרתי רק קצת. אין לזה קשר לדוגמנות.

● **מה את לובשת?**
הבגדים שלי מאוד דוגמניים, במרכאות, אבל מאז שאני זוכרת את עצמי אני מתלבשת כך, כי

**„אני מבוקשת עליידי
מי שאוהבים את
הסיגנון שלי. יש דברים
שלא אוהבים את
המראה שלי, חושבים
שאני מוגזמת מדי”**

כך אני רוצה. אני תופרת לעיתים בגדים שאני רוצה ללבוש באותו הערב.

בגדים אצלי זה רגש, ועכשיו אני מרגישה שאני צריכה ללכת בחזיה, למשל, כי אני רוצה שיראו את החזיה. יש לי חזיה אחת בבית, ולא משום שאני צריכה — יש לי חזיה קטן — אבל אני רוצה שיראו את החזיה, כי אני חושבת שזה יפה. הבגדים שלי מאוד אחרים.

● **איך הדוגמניות האחרות מתייחסות לזה שאת גם מעצבת-בגדים?**
הן דווקא מאוד מפרגנות.

● **לא מקנאות בך?**
לא, אני לפחות לא רואה את זה. אני גם לא

לא. היא צריכה לשדר משהו משל עצמה. לשדר אופי, עוצמה וסטייל מסויים.

● **זוה תמיד היה לך?**
כן, ובלי קשר לדוגמנות. אני זוכרת את עצמי אחרת גם כשהייתי בבית-ספר בתי-לבוש אחידה. גם אז הג'ינס היה חייב להיות בדיוק מתחת למותניים, וחולצת בית-הספר היתה גזורה על החזה, והתיסרוקות שלי תמיד היו אחרות.

● **היית שונה מכולם?**
כן.

● **לא היית חברותית?**
רק כי הייתי ביישנית. דיברו עליי הרבה בגלל ההופעה שלי. הקרובים אליי לא הבינו איך אני כליכך ביישנית מצד אחד, ומצד שני בהופעה החיצונית אני כליכך פתוחה. אבל זה לא נכון. אולי ההופעה החיצונית היתה ההגנה שלי מפני העולם.

● **היית תלמידה טובה?**
עד כיתה יוד הייתי אחת המצטיינות. אחר-כך קצת ירדתי, בגלל העבודה ובגלל מערכות-החיים.

● **דוגמניות תמיד אומרות שדוגמניות זה רק דבר זמני.**
נכון, הרבה אומרות את זה, ורובן ממשכות עם זה עד סוף החיים.

● **אומרים את זה כי זה בושה להיות דוגמנית?**
לא.

● **בשאר-מרים דוגמנית, מייד חושבים על משהו שיש בו הרבה זוהר ומעט תוכן.**
זה טיפשי. מי שמדבר על יפה וטיפשה — טועה. יש המון דוגמניות בארץ שהן משכילות שלומדות ומעשירות את החיים שלהן. התרמית נוצרת בגלל כמה שהן באמת כאלה.

● **דוגמניות נמצאות כל הזמן בעיתונים, ולא רק במדורי-האופנה. גם במדורי החברה והרכילות.**
נכון, אין מה להתבייש במיקצוע. לפחות אלה שאני מכירה לא מתביישות בו.

● **יש לך חברות דוגמניות?**
לא. יש כמה שאני מחבבת, ואני בקשר איתן אחת לכמה שבועות. אני יותר עם החבר שלי, אני שקועה בעולם שלי.

● **ישב אני חוזרת לשאלה: זה מיקצוע זמני?**
אני רואה את זה כמיקצוע. אני לא אניר שאני לא אוהבת אותו. זה יהיה שקר. אני אוהבת מה שאני עושה בתוכו. בשבילי זו תקופת ביניים, ררך לפתוח דלתות ליצירה שלי, להמשך, זו תקופת מעבר שאני נהנית ממנה.

גם כפאריס אני מגששת כתחום האופנה והיצירה. אני מניחה שלא יקח הרבה זמן ואני אשקע עמוק בעניין, ואני מאוד אוהבת לעשות את זה. אני רודשת שלמות בכל דבר.

● **את דוגמנית מבוקשת?**
עליידי אלה שאוהבים את הסיגנון שלי. יש המון שלא אוהבים אותי.

● **למה?**
לא אוהבים את המראה שלי, חושבים שאני יותר מדי מוגזמת.

● **ומצדדך, יש דברים שאת לא מוכנה לדגמן?**
זה עוד לא קרה, כי עם הרמיון שלי אני יכולה לעשות מהדבר הכי לא מוצלח משהו לפחות נחמד, אם לא יותר מזה.

● **ומסריע לך שיש כאלה שלא אוהבים אותך?**
לא, אני דווקא נהנית מזה.

● **זה לא מעליב?**
לא, זה סימן שאני שווה יותר. הם אוהבים את הבלונדיות עם העיניים הכחולות והחיוך מאוין לאוזן. אני לא יכולה לחייך. אני יודעת מראש איך זה צריך להיראות, ואני לא מסוגלת סתם לחייך מול המצלמה. אני קצת מוזרה, אבל זו אני וזה חשוב לי. בכל דבר שאני עושה אני מעורבת עד הסוף, אחרת אני לא נוגעת בו.

● **יש לך זכות וטו על התמונה הסופית?**
לא, זו בחירה שלהם, אבל את רוב העבודה אני עושה בצילומים, כך שההבדלים בין התמונות הם מאוד קטנים.

● **מה סדריומ של דוגמנית?**
אני לא יודעת. אני באופן אישי, קמה מאוד מוקדם בבוקר. אני אוהבת את הבוקר לפני שהאור הצהוב נכנס לתוך החיים.

● **ומה את עושה אז?**
אני חושבת. אני מתעוררת בסביבות 6 בבוקר וסתם חושבת. לפעמים אני חוזרת אחר-כך לישון, ואם יש עבודה אני הולכת לעבודה. אבל תמיד אחרי העבודה אני שמחה לחזור הביתה.

● **את מתאפרת כל פעם לפני שאת יוצאת מהבית?**
זה עניין של תקופות. עכשיו אני בתקופה של

סניף דואר, ואמא שלי ספרית. אני הבת הבכורה והיחידה, יש לי עוד שלושה אחים.

● **ומה אומרת מי-שפחה ספרדית טובה על הבת הבכורה שלהם, שהמיקצוע שלה קשור בהתערטלות על בימה?**
המישפחה של אבא שלי הם רבנים כולם, יודעים ורציניים. לא דיברתי איתם, אבל אני מניחה שזה לא לרוחם. ההורים נפתחו אל החיים ביוזמת.

● **זה היה כרוך במריבות?**
לא, בכלל לא. זה נעשה רק ררך שיחות ובקטן, קטן, קטן. חוץ מזה, מגיל 18, כשהתגייסתי לצבא, עובתי את הבית ועברתי לגור עם החבר שלי, שאני איתו עד היום.

● **וההורים לא אמרו על זה כלום?**
כצבא את באה הביתה רק מדי פעם, או הם לא כליכך הרגישו. עד שזה יצא החוצה.

● **לא היתה מילחמה קשה?**
לא.

● **והאחים?**
הם גאים בי. אבל זה סתם, כי הם קטנים, ובבית-ספר יש להם על מה להשוויץ. זה יעבור להם.

● **מגיל צעיר חשבת על דוגמנות?**
לא. זה התחיל במיקרה, חזרתי יום אחד מהים, ומישהו בחיפה הציעה לי לבוא למבחן-מסלול. כך זה התחיל. הייתי אז בת 16, וזה היה כספריים נחמד.

● **היית הילדה הכי יפה בביתה?**
בהחלט לא. גם היום אני לא יפה.

● **דוגמנית לא צריכה להיות יפה?**



רונית בת 3
התחלתי בגיל 16 בשביל כספרייסו



החורים מרים ואלי
„ישראל קטנה עניי...”